

20.
ROČNÍK

POKOJ A DOBRO

KATOLÍCKY
ČASOPIS
FARNOSTI
MARKUŠOVCE

05/2018 • ZALOŽENÉ 1999

04 NARODENÝ
PRE NÁS

07 HAGIOTERAPIA

10 ADVENT 2018

Foto: Pavol Zmuda

MILÍ ČITATELIA!

Isto si pamätáte, že na začiatku tohto-ročného Adventu sa v našich kostoloch čítal Pastiersky list otcov biskupov. Vyzdvihli v ňom niekoľko dôležitých tém, ktoré nás mohli osloviť v rámci prípravy na Vianoce.

Rozhodli sme sa, že ho uverejníme v plnom rozsahu. Jedným z dôvodov je príležitosť na vyhodnotenie. Čo z toho, k čomu nás biskupi povzbudili, sa nám podarilo aspoň čiastočne realizovať vo svojich životoch. Čítajme, uvažujme a dajme si odpoveď...

V predvianočnom období sme boli pozývaní ku sviatosti zmierenia. „Vyčistiť si“ svoje vnútro od nánosov zla, zlozvykov, hriechnych náklonností. Ak sa nám podarí vykonať si dobrú svätú spoveď, zažívame nielen úžasný pocit, ale hlavne dostávame príležitosť k novému začiatku. Máme v sebe „upratané“ a kopec predsavzatí byť znova o čosi lepši a užitočnejší. Avšak, ak to „vyprázdnené miesto“ nenaplníme dobrom, staré hriechy sa vrátia veľmi skoro. Preto jedným z kritérií dobre prežitého Adventu je, koľkým dobrom sme naplnili svoje srdce. Prezradí to náš život – naša komunikácia a naše skutky. A to je náš dar, ktorý prinášame k jasliam Narodenému.

Požehnaný vianočný čas naplnený pokojom a dobrom za celú redakciu vypošuje

MONIKA HODNICKÁ

šéfredaktorka

monika.hodnicka@gmail.com

Na konci kalendárneho roka chceme veľmi pekne poďakovať všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k tomu, aby aj tento rok prišlo do vašich rodín päť vydaní časopisu **Pokoj a dobro**.

ĎAKUJEME!

Zároveň nám všetkým prajeme
milostiplný celý nový rok 2019.

Foto: Peter Lazor

VIANOČNÝ ČAS

Zažili ste už situáciu, že sa vás niekto niečo opýtal a nečakal odpoveď? Šiel ďalej alebo vzápätí rozprával o inom a nechal vás s otvorenými ústami, so slovami uviaznutými v hrdle? Je to jeden zo symptómov modernej doby a neskutočne rýchleho životného tempa, ktoré sa, žiaľ, negatívne odráža na našom zdraví, pohode, v medziľudských vzťahoch.

„Nemám čas,“ často zaznieva aj z úst detí či seniorov. Dovolím si tvrdiť, že to nie je celkom tak. Každému bolo spravodlivo pridelaných 24 hodín na deň. Máme slobodnú vôľu a je len na nás, ako si svoj čas zorganizujeme.

Pred dverami sú opäť najkrajšie a najmilšie sviatky v roku – Vianoce. V týchto hmlistých a šedivých dňoch aj slnko ustupuje a smeruje nás k novému a večnému Svetlu zostupujúcemu z neba na zem. Odkrojme zo svojho času Stvoriteľovi za jeho veľký nezaslúžený dar, ktorý znamená pre ľudstvo nádej.

Vianoce sú každý rok spojené s nakupovaním, upratovaním, pečením a darčekmi. Je to v poriadku, pokiaľ to nepreháňame. Darujme viac času rodine, deťom, vnúčatám... Je to iste hodnotnejší darček, ako mnohokrát ligotavo krásne zabalené „zbytočnosti“. Citlivo a vnímavo reagujme na potreby blížnych, chorých, opustených. Prejavme im svoj úprimný záujem, naučme sa navzájom počúvať. Otvárajme svoje dlane núdnym a biednym. Nie každý má šťastie narodiť sa do primerane dobrých pomerov.

V tento posvätný čas sa nám priamo núka spomalenie, čas na zamyslenie sa. Čo vo svojom živote uprednostňujeme, aké hodnoty vyznávame? Čo nás od Boha vzdďaľuje, a čo nás k nemu môže priblížiť? Prehodnoťme, či zbytočne nemrháme časom, a najmä komu alebo čomu sme ho ochotní obetovať. **Prajem všetkým čitateľom požehnané, milostiplné a pokojné sviatky a do nového roka potrebné zdravie.**

Monika Hamráková

NARODENÝ PRE NÁS

Niekedy nám môže napadnúť otázka, prečo slávime Vianoce. Na slávenie Vianoc máme mnoho dôvodov, ale najhlavnejší je, aby sme znovu zobrali na vedomie Pánovu prítomnosť a prispôbili sa jej. V tomto totiž spočíva viera vo vianočné tajomstvo. „A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami.“ (Jn 1,14)

V Kristovi je Boh tu, u nás a s nami. Natoľko sme uverili, nakoľko to berieme na vedomie a podriaďujeme sa tejto skutočnosti. Takto reagovali na Ježišovo narodenie aj prví účastníci Vianoc. Dosvedčuje to život Panny Márie, Jozefa, pastierov a všetkých, čo prišli do styku so zvestou o Ježišovom narodení a uverili. Ich život sa rozvíja a uskutočňuje už len pod dojmom tejto skutočnosti. Ježiš je tu. Podľa toho sa správajú, plánujú, žijú. V kostole spievame a vyznávame, že sa nám narodil Kristus, že v Ježišovi je Boh tu, medzi nami. Ale v našom živote to skoro ani neberieme na vedomie a ešte menej sa tomuto faktu prispôbujeme. Svoj život organizujeme, ako keby tu Ježiša vôbec nebolo.

NOVÉ NARODENIE

Preto každoročne znova slávime sviatky Pánovho narodenia, aby sme zobrali živo na vedomie, že Kristus je tu, že žije s nami, býva medzi nami, a hlavne, aby sme sa tejto skutočnosti prispôbili. Podriaďme tomuto faktu svoje záujmy, svoj program, podujatia, práce, celý svoj život. Ak je Kristus tu, prispôbme mu náš život v rodinách, naše správanie medzi ľuďmi a všetko naše konanie.

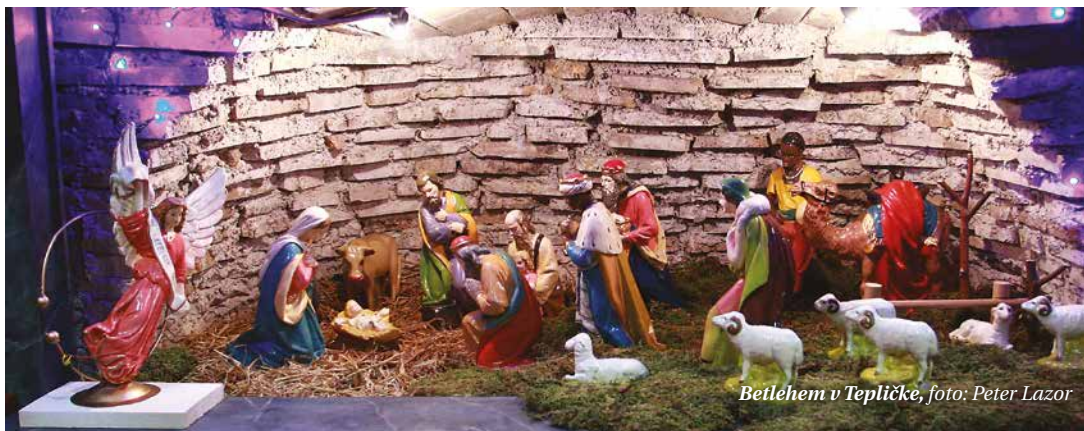
Každé slávenie Eucharistie je akoby nové narodenie Krista medzi nami, nové sprítomnenie jeho osoby. Ak nás teda Ježiš týmto novým sprí-

tomnením na oltári ovplyvní, a my sa pousilujeme prispôbiť jeho prítomnosti medzi nami, potom môžeme povedať, že sa pre nás Kristus znovu narodil. Slávenie Eucharistie bude tak nielen novým narodením Krista pre nás, ale aj nové narodenie nás pre Krista.

NEMLUVŇA

Vianoce ohlasujú a oživujú tajomstvo Pánovho príchodu medzi nás – v tele. Stredobodom slávenia Vianoc je Najsvätejšia Eucharistia. V Eucharistii môžeme bezprostredne stretnúť a vnímať Božie Dieťa, ktoré svetu predstavujú anjeli. „Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom mesiaci narodil Spasiteľ Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jaslach.“ A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupcov, zvelebovali Boha a hovorili: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ Lk 2,10-14

Malé dieťa zvykneme nazývať „nemluvňa“. Tak voláme aj Ježiša v jaslach. Svätý Ján evanjelista ho nazýva Slovo, ktoré sa stalo telom. Pozoruhodné spojenie tak odlišných mien v jednej osobe. Chlapček Ježiš je nemluvňa, ktoré sa volá Slovo. Nemluvňatkom voláme dieťa, ktoré nevie hovoriť slovami. Čo do telesného ohľadu bol takým aj Ježiš. Lenže tento chlapček bol trochu iné ne-

Betlehem v Teplicke, foto: Peter Lazor

Z HISTÓRIE MARKUŠOVIEC

ZÁHADA NEZNÁMEHO FRAGMENTU

mluvňa. Bol nemluvňa, ktoré vie hovoriť, ktoré vie až tak dokonale hovoriť, že sa volá Slovo.

VTELENÉ SLOVO

Božské nemluvňa nepotrebuje slová, aby k nám hovorilo, ale preto, že je Slovo, hovorí k nám bez slov. Je to Slovo, ktoré je plné milosti a pravdy. Na toto Slovo sa nám treba zvonku pozerať a zvnútra ho počúvať. Ježiš v Eucharistii je medzi nami na spôsob nemluvňaťa. Navonok mlčí, ale v duši rozpráva. Nevydá hlas, ale kto ho vidí a prijíma, ten ho vnútri počuje, lebo je Slovom. Eucharistia je vtelené Slovo. Má nám vždy čo povedať, vždy nás oslovuje, prihovára sa srdcu, zaznieva v duši, len tam možno zachytiť jej posolstvo.

Ježiš v jasliach, práve tak teraz v Eucharistii, je nemluvňa. Nehovorí ústami, a predsa sa nám prihovára. Hovorí k nám prostredníctvom znakov, ktorými nám odkrýva tajomstvo o sebe, predstavuje sa nám a učí nás. Je to posolstvo adresované nielen pastierom, ale všetkým ľuďom všetkých čias. Treba sa nám cez Vianoce dobre prizrieť do tváre Dieťaťa a rozšifrovať znaky, v ktorých s nami komunikuje. Načúvame teda pri vianočnej adorácii, pri jasliach nášho Pána, čo nám „hovorí“ o sebe Nemluvňa.

*Ondrej Švančara, správca
farnosti*

Keď bol pred rokmi, za pôsobenia pána farára Jána Dudu, na stenu múra na nádvorí kostola osadený úlomok akéhosi neznáameho, ťažko identifikovateľného fragmentu, mnohí sa možno v duchu pýtali, či to nie je zbytočné plytvanie energiou a aký má význam takto vystavovať kus „zvetranej skaly“. Avšak iní, či už historici alebo nadšenci, túto aktivitu nielen privítali, dokonca ju určite mnohokrát pri svojom bádani i ocenili. Preto za nás všetkých – vrelá vďaka!

Aby sme si vedeli i s týmto „kúskom skaly“ vytvoriť akýsi bližší vzťah, dozaista je potrebné ju trochu spoznať. A to i napriek tomu, že sa z nej na nás nedíva podobizeň žiadneho Máriássyho, ani iného široko ďaleko známeho slávneho príslušníka vyššej aristokracie. Napriek tomu sa za úlomkom skaly skrýva srdce tunajšieho a pre dejiny našej obce nemenej významného „*šlachtica*“, resp. zemana z rodu Csepány (Čepáni, Štefani). Tento rod už takmer vymizol z povedomia súčasníkov, preto pripomeňme, že Čepanovce (Štefanovce) boli samostatnou osadou v bezprostrednej blízkosti Markušoviec, pričom tieto dve osady sa do dnešnej obce spojili až v druhej polovici 19. storočia.

Fragment náhrobku patrí Antonovi Csepánymu, ktorý bol pravdepodobne najvýznamnejším členom rodiny, pretože mu bola 4. septembra v roku 1568 kráľom Maximiliánom I. udelená erbová listina potvrdzujúca rodový erb. Na základe fragmentu je zrejmé, že práve vyobrazenie získava-

ného erbu bolo aj ústredným motívom náhrobku. Jedinečnosť tohto zdanlivo nenápadného fragmentu tkvie v tom, že je dosiaľ jedinou nám známou hmotnou pamiatkou, ktorá nám v Markušovciach po rode Csepány ostala.

Nápis na náhrobku nie je úplný, avšak podrobne sa ním zaoberala Z. Čovanová Janošíková, ktorá vo svojej práci uviedla jeho preklad nasledovne:

Zdroj obrázka erbu: internet (https://hu.wikibooks.org/wiki/Címerhatározó/Csepány_címer)

„...pán Anton Čepáni z Čepanoviec po ochorení na mor (opustil) svet živých.

...Tu, po urputnom boji, odpočívá Anton Čepáni, ktorého duša spočinula na nebesiach. Tento znak (erb) nadobudol za svoju statočnosť, keďže bol výnimočný... a ozdobou šľachtického stavu. Manželka Katarína mu dala vyhotoviť túto pamiatku. Tá mu až do smrti bola vernou družkou a najdrahšou priateľkou.“

Z nápisu sa dozvedáme, že náhrobok nechala vyhotoviť Antonova manželka Katarína Bornemiszová. V tomto manželstve sa narodili minimálne dvaja synovia Juraj a Štefan. Z Antonovho príbuzenstva je nám známe ešte meno jeho sestry Doroty Csepány.

Náhrobok zároveň podhaľuje, že Anton Csepány umrel na následky moru. Mor, (pes-

tis) označovaný tiež ako čierna smrť, patril po pri vojnách k najväčšej plagiage ľudstva. Morové epidémie na Spiši sú evidované od roku 1334 do roku 1739, pričom sa objavujú s určitou pravidelnosťou v každom storočí, zväčša po rokoch pretrvávajúceho hladu a po vojnách. Dlhotrvejúca epidémia zúrila striedavo v rôznych častiach Spiša v rokoch 1571 – 1586 a je pravdepodobné, že práve ona sa stala osudnou i Antonovi Csepánymu.

Nasledujúcimi generáciami rod vymrel, alebo aspoň upadol do zabudnutia, pretože archívne zdroje sú skúpe na akékoľvek bližšie zmienky o Csepányovcoch. A možno len staré listiny ešte nevy povedali všetko.

Miroslava Lazniová,
historička

LITERATÚRA: ČOVANOVÁ JÁNOŠÍKOVÁ Z.: Sepulkrálne pamiatky Kostola svätého Michala Archanjela v Markušovciach (Spiš) In: ROHÁČEK, J.: (ed.): Epigraphica et Sepulcralia, IV. Praha: Artefactum 2013.; KURUC J.: Spišská Nová Ves 1. Zborník príspevkov k dejinám a výstavbe mesta. Košice : Východoslovenské vydavateľstvo. 1968.; Online: https://hu.wikibooks.org/wiki/Cimerhatározó/Csépány_cimer

Foto: Peter Lazor

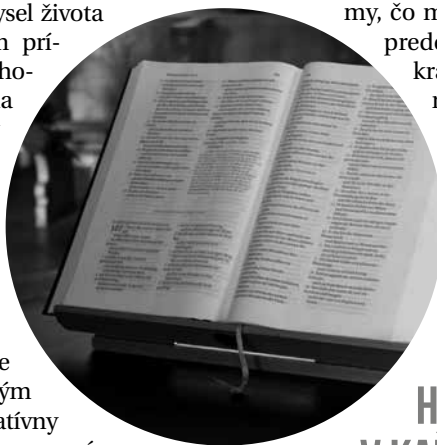
HAGIOTERAPIA

Hagioterapia je druh psychoterapie, v ktorom pracuje skupina ľudí s biblickým textom. Zjednodušene by bolo možné povedať, že členovia skupiny spoločne čítajú úryvok Biblie, o ktorom sa potom spoločne rozprávajú.

V skutočnosti ide o zložitejší proces, ktorého cieľom je rozvoj osobnosti všetkých prítomných.

KORENE HAGIOTERAPIE

Nezvyčajný terapeutický prístup v sebe spája štyri prístupy. Prvým je inšpirácia logoterapiou, teda terapiou hľadajúcou zmysel života človeka. Druhým podporným prístupom je existenciálna psychoterapia zameriavajúca sa na štyri najdôležitejšie strachy v živote človeka, s ktorými sa potrebuje vyrovnávať: smrť, sloboda (ako zodpovednosť za vlastné skutky), existenciálna osamelosť a absencia zmyslu života. Tretím prístupom je biblická hermeneutika, teda náuka o výklade biblických textov a posledným stavebným kameňom je naratívny prístup psychoterapie, ktorý sa pozerá na človeka v kontexte jeho životného príbehu. Každý z nás je hlavným hrdinom svojho života – má svoju históriu, prítomnosť a má schopnosť utvárať budúcnosť. Naratívny prístup verí, že človek je autorom svojho vlastného príbehu, a teda ho môže kedykoľvek meniť a dotvárať tak, aby sa jeho život stával plnohodnotnejším a šťastnejším.

TERAPIA NIEN PRE VERIACICH

Hagioterapia sa nevenuje vieroučnému obsahu biblického textu, ale len jeho psychologickým prvkom. Skupina ľudí v nej hľadá kľúčové momenty, o ktorých neskôr diskutuje. Ide o:

- existenciálne prvky – napríklad otázka zmyslu života a jeho cieľov, strach z vlastnej konečnosti;
- prvky cností – vďačnosť, nádej, radosť;
- morálne prvky – otázka dobra a zla, životných hodnôt, otázka svedomia, rozhodovania i zodpovednosti;
- intersociálne prvky – odpustenie, láska, dilemy ako: individualizmus vs. potreba patriť niekam, osobná obeta vs. hranice a pod.

V hagioterapeutickej skupine strácame odstup od textu a ponárame sa doň ako jedna z hlavných postáv. Premýšľame, ako sa cíti, prečo koná konkrétnym spôsobom, ako by sme konali my, čo mohlo jeho alebo jej správaniu predchádzať a ako by príbeh pokračoval ďalej. Takéto uvažovanie nemôže byť vnímané ako špekulácia a snaha zmeniť obsah Biblie, ale ako odraz vlastného vnútra, ktorý v therapeutickej skupine naviguje skúsený terapeut, a tým nám pomáha odhaliť vzorce správania, ktoré nám bránia v spokojnom živote.

HAGIOTERAPIA V KAŽDODENNOM ŽIVOTE

Cieľom hagioterapie je prechod od pocitu nespokojnej túžby človeka po tom, čo nemá, k pocitu radostnej vďačnosti z toho, čo má a kým je. Postupným vžívaním sa do osudu jednotlivých postáv sa človek učí vnímať situáciu z rôznych uhlov pohľadu. V hagioterapii slúži biblický text ako zrkadlo našich vlastných zážitkov – a ich možných scenárov. Pohľad do tohto zrkadla pomáha rozpoznať to, čo človek vo svojom živote túži mať a čomu sa chce skôr vyhnúť. Teda v biblickom texte hľadáme inšpiráciu pre vlastné správanie a zároveň pochopenie pre ľudí, ktorých by sme inak pravdepodobne odsúdili. Hagioterapeutické cvičenia môže do svojho dňa zaradiť každý z nás. Na začiatok stačí pri čítaní Biblie nájsť všetky postavy, vystupujúce v konkrétnom úryvku, a postupne sa pýtať seba samého, ako by sme sa cítili a zachovali na ich mieste. Základom je nevyberať si iba tie postavy, ktoré sú nám sympatické, ale analyzovať konanie všetkých charakterov.

Zuzana Klučárová, psychologička

DUCHOVNÝ VITAMÍN K

Z FILIÁLKY TEPLIČKA

So záverom roka prichádza ochladenie, počasie sa mení a mnoho ľudí dopĺňa svoje telo vitamínmi, ktoré zvýšia našu imunitu pred nachladením či chrípkou.

Či už sú to vitamíny v prirodzenej forme alebo v tabletkách, svoje telo pripravujeme na zimné obdobie.

Pre nás kresťanov je záver roka spojený s významnými kresťanskými sviatkami – s Adventom a Vianocami.

Vitamíny potrebuje nielen naše telo, ale aj naša duša. Povzbudiť a zvýšiť imunitu v kresťanskom živote potrebujeme v každom okamihu roka. Aby v našom živote nenastalo „ochladenie“ vo viere. Ako je chrípka a nachladenie príznakom zníženej imunity tela a signálom potreby doplnenia vitamínov, v kresťanskom živote máme signály ako nervozita, podráždenosť, zlosť, nespokojnosť či náladovosť, alebo hnev. Sú to signály zníženej imunity duše a jej ochladenia. Aj tu môžeme symbolicky povedať, že treba doplniť vitamíny duše. Napríklad taký vitamín K.

KRISTUS – viac viery v našom živote, viac Krista, rozhovoru s Kristom, modlitby. Kristus je tým najúčinnjším vitamínom pre našu dušu. Je živou vodou, ktorá lieči, ozdravuje, povzbudzuje. Kristus prítomný v našom každodennom živote. Ak ho máme málo, naša duša ochladne a viera chorľavie. Každodenným spojením s Kristom pestujeme duševné zdravie a zvyšujeme prevenciu duše.

KAJÚCNOŠŤ – častejšie pristupovanie k sviatosti zmierenia, očistenie srdca od hriechov, to je ten najlepší recept v období duchovného oslabenia. Kajúcnosť, zmierenie, spojenie s Kristom.

Foto: Peter Lazor

KREŠŤANSTVO – každý deň byť lepším kresťanom, o čosi viac ako včera, zajtra viac ako dnes, každý deň stúpať po kresťanských schodoch, ktoré vedú do neba. Stačí si dať každé ráno úprimné predsavzatie byť lepším kresťanom a pri každodenných povinnostiach, starostiach, živote ho naplňať, nájsť v sebe úsilie dosiahnuť ho.

V čase Vianoc nám maličke dieťa, uložené v jaslach, ponú-

ka duchovný vitamín K plným priehrštím. Hoci sa samo v chudobnej maštali chveje zimou, zohrieva nás svojou láskou a nezištnosťou. Ponúka nám možnosť stať sa lepším, vždy znova a znova. Stále nám dáva šancu zlepšiť imunitu duše, aj napriek mnohým našim prehreškom voči správnej životospráve duše. Dáva sám seba a otvára nám svoju náruč plnú lásky. Stále dookola nám odpúšťa naše previnenia, ak cíti kúsok ľútos-

ti nad našimi počinmi. Dáva nám duchovný vitamín K, ktorý je balzomom pre našu dušu. Lieči ju, hojí. Nabáda nás, aby sme tento duchovný vitamín K šíрили ďalej. Aby sme ďalej šíрили Krista a jeho poslanstvo. Veď on sám povedal: „*Chodte do celého sveta...*“. Nemusíme cestovať ďaleko. Začnime duchovný vitamín K šíriť od seba. Malými skutkami lásky a milosrdenstva k svojim blízkym. Podajme pomocnú ruku aj tým najbiednejším. Aby v nás ľudia videli toho, ktorý kvôli nám zostúpil z nebies a stal sa Človekom.

Prajme si navzájom, nech nás v tomto vianočnom čase novonarodený Kristus naplní svojím pokojom a dopraje nám dostatok duchového vitamínu K i snahu šíriť ho ďalej medzi ľudí. Nech nás neodradia výhovorky dnešnej doby, že nemáme čas, alebo že sa to dnes už nenosí. Na šírenie dobra

a dobrých skutkov nikdy nie je zlá doba alebo zlý čas. To bude stále v kurze. Myslime viac na iných ako na seba a vtedy v duši pocítíme blahodárny účinok duchovného vitamínu K. Časom si k nemu vypustíme pozitívnu závislosť bez akýchkoľvek vedľajších účinkov. Možno nedokážeme zmeniť celý svet, ale ak zmeníme aspoň kúsok v nás k lepšiemu a budeme tým inšpirovať iných ľudí a tí sa tiež aspoň o kúsok zmenia k lepšiemu a zas inšpirujú iných... časom to bude veľká vec.

Duchovný vitamín K je bezplatný, netreba na neho žiadny lekárske predpis, nemusíte si ho vyzdvihnúť v lekárni. Máme ho stále k dispozícii, kedykoľvek a kdekoľvek. Nikdy na neho nezabudneme a siahneme po ňom už pri prvých náznakoch prechladenia duše. Duchovný vitamín K – viac Krista v našom živote, viac kajúcnosti, odhodlanie byť lepším kresťanom.

Peter a Eva Lační

Vitamíny potrebuje
nielen naše telo,
ale aj naša duša.

SMOTANOVO-BROSKYŇOVÉ REZY

Upečieme si svetlé piškótové cesto zo 4 vajec.

Krém: 1 liter mlieka, 30 dkg kryštálového cukru, 3 zlaté klasy, 2 lyžice polohrubej múky – uvaríme puding a necháme vychladnúť.

500 ml kyslej smotany a 2 polievkové lyžice práškového cukru vymiešame a spojíme s pudingom.

Upečené piškótové cesto potrieme svetlým džemom a navrstvime plnku, do ktorej sme nakrájali broskyne, alebo iné ovocie.

Z 500 ml smotany a 2 polievkových lyžíc cukru ušľaháme šľahačku a dáme na koláč.

Dobrá chuť praje Marta Kamenická

ADVENT 2018

Drahí bratia a sestry!

Pred niekoľkými chvíľami sme na adventnom venci zapálili prvú sviecu. Pri jeho požehnaní sme prosili, aby tak ako na ňom bude pribúdať svetlo, rástla aj naša láska k Pánu Ježišovi. Advent je očakávaním Kristovho príchodu. Tešíme sa na Narodenie Pána a zároveň sa pripravujeme na jeho druhý príchod na konci čias.

V evanjeliu sme počuli, ako Pán Ježiš predpokladá obavy svojich učeníkov: hovorí o znameniach na hviezdach, na slnku i na mesiaci, a tiež o strachu, ktorý s tým bude spojený. Učeníkom však dodáva odvalu, aby sa nebáli – majú zdvihnúť hlavu, lebo sa blíži ich vykúpenie. Na týchto slovách, ktoré sú adresované aj nám, vidíme starostlivosť Božieho Syna. Dopredu nás upozorňuje, že prídu ťažké chvíle, ale aj povzbudzuje, aby nás nepremohol strach a ponúka rady, ako dobre obstať. Kristovi záleží na každom jednom z nás. V podobnom duchu

si môžeme všimnúť aj starostlivosť svätého Pavla, ktorý píše Solúnčanom. Tiež im dáva rady, ako sa pripraviť na Pánov deň. A nemenej pozorný je aj prorok Jeremiáš, ktorého hlas zaznieva z dávnej minulosti – i on pridáva nádej a pripomína prísľub spásy, ktorý Boh určite splní.

To sa uskutocňuje v Ježišovi Kristovi. Boží Syn prichádza na svet, aby hľadal, čo sa stratilo. Pomáha nám vrátiť sa na cestu, ktorá vedie k Otcovi; vyslobodzuje nás z pút strachu a z pasce hriechov. Adventné sviečky symbolizujú svetlo, ktoré ukazuje Božiu cestu. „Lux mundi“ – svetlo sveta – rozjasní

betlehenskú jaskyňu a zachráni stratených. To je radostná zvesť pre všetkých!

Nás kresťanov tento zdroj svetla volá, aby sme ho sprostredkovali druhým. To dokážeme vtedy, ak sa obrátíme tvárou k nemu. Nie sme schopní poskytnúť svetlo sami zo seba; môžeme iba odovzdávať svetlo Božie, byť nástrojmi jeho šírenia. Preto sa k zdroju svetla nesmieme obracať chrbtom. Naopak, máme byť „bez úhony a vo svätosti pred Bohom“, píše svätý Pavol. K tomu nám v Advente pomáha spytovanie svedomia a prijatie sviatosti zmierenia. Nezabudnime na to! Iba potom, keď sa necháme prežiarit Božím svetlom, môžeme byť spolupracovníkmi na diele evanjelia.

V tomto svetle máme potom prijať za svoju túžbu Boha po spásu ľudí a jeho starostlivosť o nich. Kristus preto prichádza, Pavol a Jeremiáš preto píšú, lebo sa vložili do Božej starostlivosti o spásu duší. Keď si toto uvedomíme,

pochopíme, že **svetlo sprostredkované kresťanmi nemá byť svetlom do očí, ktoré oslepuje, ale svetlom pre nohy, ktorým pomáha kráčať.**

Našou úlohou nie je „posvietiť si“ na tých, čo uviazli alebo zabľúdili, ale pozvať ich na cestu k Bohu.

Túžiť po tom, aby čím skôr pochopili a čím ľahšie objavili jeho dobrotu. V duchu slov svätého Pavla preto prosíme Pána, aby zveľadil a rozhojnil našu lásku – nielen k veriacim, ale voči všetkým ľuďom.

Toto vám chceme, drahí bratia a sestry, na začiatku Adventu pripomenúť a o to vás poprosiť: rozhodnime sa upevňovať zväzky lásky a pokoja! **Neprišpievajte k rozbro-**

jom, zvdám a hádkam. Nedajme sa k nim vyprovokovať: hoci od druhých zažijeme príkorie, výsmech, či pohrdanie, prosme Pána, aby posilnil naše srdcia, aby sme dokázali reagovať s láskou.

Znepokojene sledujeme, ako sa z našej spoločnosti vytráca úcta. Medziľudské vzťahy za posledné roky zhrubli; na mnohých miestach sa ľudia k druhým chovajú nezdvorilo a sebecky. Žiaľ, tieto spôsoby prenikli do súkromného aj verejného života: dostali sa do politiky, kultúry i médií. **Prosíme, vráťme sa k úcte!** Začnime každý sám od seba, nepoukazujme na iných. Učme sa k ľuďom pristupovať s trpezlivosťou a láskou. Nie je to ľahké: je to však kresťanská služba, naše povolanie. To, že si niektorí našu láskavosť a slušnosť zamenia so slabosťou, nech nás nevyvedie z miery. Vytrvajme!

V našej spoločnosti silnie vedomie práva na vlastný názor, no bez rešpektu voči akejkolvek autorite: učiteľovi, lekárovi, policajtovi, sudcovi, predstaviteľovi štátu, kňazovi. Tak ako je jasné, že nositeľ autority sa musí správať na úrovni úradu, ktorý zastáva, musí zostať jasné, že mu prináleží úcta a rešpekt, bez ktorých naša spoločnosť nemôže fungovať.

Popri úcte k autoritám je potrebné zachovať úctu k názorovým oponentom. Šíri sa mentalita vzájomného znevažovania či dokonca mávanie zdvihnutými pästami: a zapáčilo sa to aj niektorým kresťanom. Heslo „ja ti ukážem!“ nezodpovedá kresťanskej viere o nič lepšie, ako hrozba „ja si na teba posvietim!“ To nie je našou úlohou. Správnejšie pochopili výzvu evanjelia naši predkovia, keď do svojich porekadiel zaradili zásadu „kto do teba kameňom, ty doňho chlebom“. Nazbierajme odvahu vrátiť sa k takémuto spôsobu „obransy“. To je najúčinnnejšie nastavenie zrkadla aj najlepšia pomoc tým, čo zblúdili.

Pripomeňme si, že naším cieľom nemá byť získanie moci nad spoločnosťou, ale jej vnútorná premena mocou kríža. Ten je naším symbolom. Nie kameň ani meč.

Nenavštevujme webové stránky, ktoré podporujú neznášanlivosť a pohrdanie druhými. Neodporujeme také stránky! „Čím je duša v tele, tým

sú kresťania vo svete“, môžeme čítať v starobyľom Liste Diognetovi: **našou úlohou je spoločnosť spájať, nie rozdeľovať.** Úsilie zjednocovať nám však nebráni svedčiť o evanjeliu a držať sa pravdy o živote, rodine, manželstve, človeku a jeho dôstojnosti. To, že si životom podľa evanjelia vyslúžime nevôľu, nech nikoho neprekvapí. Pripomeňme si, že kresťania sa snažia milovať „aj tých, čo ich nenávidia. Keď im nadávajú, oni žehnajú. Vydané zákony poslúchajú, no svojím životom ľudské zákony prevyšujú!“ (List Diognetovi, 2. stor.)

Drahí bratia a sestry, ak chceme byť svetlom pre svet, stoja pred nami náročné požiadavky. Na ich splnenie nestačia len naše sily. **Evanjelium nás preto pozýva k modlitbe. Zároveň k striedmosti a zdržanlivosti. Aby nám srdcia „neotáželi“ nerestami a starosťami o pozemské veci.**

Striedmosť v užívaní svetských dober, ktorú kresťanstvo hlása, nikdy nebude populárna. K čomu vedie svojvôľa a strata zdržanlivosti však vidíme na príklade škandálov, ktoré zasiahli spoločnosť i Cirkve.

Práve preto nesmieme podľahnúť „bezbrehosti“ ani naivnej predstave, že nám neostáva iné, než uvoľňovať mravy a rušiť požiadavky náročných predpisov – údajne pre uľahčenie a zlepšenie života. Kresťanská láska má iné smerovanie. Ovládanie žiadostivostí nie je škodlivé, ale prospešné, ba priam nevyhnuté na dobro medziľudských vzťahov.

Aj v tomto Advente bdejme a modlime sa. Na neúctu odpovedajme úctou. Na uvoľňovanie mravov zdržanlivosťou a sebaovládaním. Na ohrozenie života nenarodených či starých a chorých veľkodušnosťou k životu, ochotou slúžiť a pomáhať. A dajme si aspoň jedno dobré predsavzatie: pokúsím sa o väčšiu láskavosť k druhým! Tak sa môžeme pripraviť na príchod Pána, a čím viacerým pomôcť nájsť cestu k nemu. Takto spoločne, v láske a bez strachu, chceme raz stáť pred Synom človeka, ktorého s radosťou očakávame.

Pozdravujú vás, žehnajú a o modlitbu prosia vaši biskupi.

JASLIČKOVÁ POBOŽNOST 2017

Fotky: Šimon Salanci

LIEK PRE VŠETKÝCH

Tak ako sa každý deň začína ránom a končí večerom, tak aj rok má svoj začiatok a koniec. Stojíme na konci ďalšieho roka nášho života a hodnotíme. Život prináša radostné i smutné chvíle. Možno aj nás v tomto končiacom sa roku zastihli nečakané udalosti, nemilé prekvapenia či malé – veľké trápenia. Posilnení vierou však nikdy nestrácajme nádej a prosíme o pomoc, príhovor a ochranu našu Matku Máriu.

LIEČIVÁ LÁSKA MATKY

Koľkokrát sme hľadali spôsoby, ako nájsť správny liek na problémovú situáciu, liek na uzdravenie nášho zraneného vnútra, na oslobodenie od hriechu? Určite sme nad tým nie raz uvažovali. Je to však vždy len a len láska – láska mamy, ktorá lieči zranenia nášho ducha, duše i tela. Na bežné poranenia stačí mamino pohladenie, prítulenie, pofúkanie rany – to dokáže láska, balzam ktorý zahojí. A zranenia duše a ducha? Opäť je to mama, ktorá privádza členov svojej rodiny cez spoločnú modlitbu ruženca k nebeskej Matke a tá k uzdravujúcej moci svojho Syna.

POD OCHRANOU PANNY MÁRIE

Panna Mária Guadalupská sa v roku 1531 zjavila mužovi z indiánskeho kmeňa. Prostredníctvom tohto muža, obdareného čistotou a vierou volá Božia Matka ľudí ku Kristovej láske slovami: „Počúvaj, milý syn, nech ťa nič nezarmucuje, nech ťa nič neznepokojuje, netráp sa kvôli chorobe svojho strýka, ani kvôli akejkoľvek inej ťažkosti. Nie som s tebou ja, tvoja Matka? Či sa nenachádzaš pod mojím plášťom a ochranou? Či nie som

zdrojom tvojej radosti? Či nespočíváš v mojom lone a v mojom náručí? Vari potrebuješ ešte niečo iné? Nech ťa nič netrápi a nelaká.“

Pápež František vo Fatime pre pútnikov povedal: „Nikdy sa nevzdajte od Matky. Podobne ako dieťa, ktoré sa s matkou cíti v bezpečí, cítime sa i my v bezpečí po boku Panny Márie, ktorá je našou istotou. Nikdy sa neprestávajúce modliť ruženec, odriekajte ružence, ako to ona sama žiadala.“

VYTRVALOSŤ V MODLITBE

Joachim a Anna boli vytrvalí v prosbách až do staroby, napriek tomu, že ich život bol pretkaný veľkou bolesťou – nemohli mať dieťa, čo bolo znakom Božej nemilosti. Keďže požehnanie neprichádzalo, Joachim sa utiahol na púšť, kde zotrval v pokání a modlitbe. Boh napokon prehovoril, a hoc aj v pokročilom veku, predsa sa im narodila dcérka – Mária. A práve rodičia Panny Márie sú nám vzorom vo vytrvalej modlitbe. Nech nám tento adventný čas priniesie vnútornú premenu, hlboké a intenzívnejšie prežitie vianočnej radosti, nech nám Boh udelí milosti a dopraje radostne spievať Glória.

Renáta Regecová

Foto: Peter Lazor

PRE RODIČOV

AKO PREKVAPIŤ

Hoci nemáme radi predvianočný zhon, predsa mu rok čo rok prepadneme. Máme obavy, či stihneme nachystať čo najväčší komfort pre rodinu. Nemáme v úmysle naznačovať, že to nie je správne, veď **Vianoce vždy prišli a prídu zas bez ohľadu na to, či a čo sme stihli.** Podstata sa tiež rok čo rok naplňa. I dojatie a zimomriavky štekliace po chrbte. Všetci s obľubou zažívame idylickú rodinnú atmosféru. Dávaním darčiekov upevňujeme vzťahy v rodine. Najväčšiu radosť máme zo žiarivých očiek našich najmenších. Zväčša plníme želania, ktoré boli vyjadrené v liste Ježiškovi. No vždy máme túžbu zažiť i niečo výnimočné, chceli by sme prekvapiť niečím nečakaným. Takým by mohol byť obrátene **list od Ježiška deťom. I tým starším. Azda nielen im...** Možno svojim blízkym nie vždy dokážeme povedať, za čo sme im vďační, z čoho máme radosť, prečo sme na nich hrdí, ako sa tešíme z celoročných udalostí. Takýto list môže prelomiť bariéry a deti si vďaka nemu môžu uvedomiť vlastnú hodnotu. Hlavne, aby to bol list osobný, pre každé dieťa, každého člena rodiny, originálny, napísaný vlastnou rukou, je to osobnejšie. Všetci potrebujú vedieť, že jednoduché, nenápadné práce, námahy, pokroky a úspechy nie sú zanedbateľné, ale práve naopak, že si ich dobre všímame, robia nám radosť. Korešpondencia tohto druhu môže byť aj vyjadrením nášho vzťahu k vianočnému obdobiu, ako k obdobiu najdôležitejšiemu pre našu rodinu – čas strávený spolu, polnočná omiška, návštevy, koledy... Učiníme tak sviatky pestrejšími, vrúcnejšími, vzácnejšími. Hlavne, neskončíme len pri televízii a darčekom.

Adriana Lazorová

Milan Rúfus

(*10. 12. 1928/†11. 1. 2009)

VIANOČNÁ KOLEDA

*V mestečku Betléme,
v jasličkách na slame
leží to dieťatko,
na ktoré čakáme.*

*Anjeli bez krídel,
Boží i človečí.
Nikto ho nevidel,
každý ho dosvedčí,
darček mu nesiem tam.*

*A ja mu do diaľky
namiesto hrkálky
srdiečko posielam.*

VIANOCE Z KONCA TISÍCRÓČIA

*Nevlúdne je, chlapče,
surovo je vonku.
Ďaleko a dávno
k vianočnému zvonku.*

*Ešteže je sniežik,
ešteže sú deti.
Ešteže im v očiach
Božia sviečka svieti.*

*Dobrého nám večera,
lepšieho im rána.
Zem si Hviezdu obzerá,
celá doráňaná.*

ČIERNY PIATOK

VERZUS ZÓNA BEZ PEŇAZÍ

Posledný novembrový štvrtok je v Amerike veľkým sviatkom. Američania slávia Deň vďakyvzdania.

Spoločne sa stretne celá rodina, aby pri chutnom jedle poďakovala za všetko, čo majú.

Paradoxne, na druhý deň utekajú do obchodných domov, aby si kúpili všetko, čo ešte nemajú.

Piatok po Dni vďakyvzdania sa nazýva Black Friday – Čierny piatok, kedy sú ľudia schopní stať v rade od štvrtej rána, aby sa o siedmej pobili o televízor v super zľave.

Čierny piatok rozťahol svoje chápadlá aj k nám. Tento masový nákupný ošiaľ sa veľmi premyslene koná mesiac pred Vianocami. Obchodníci sa nám v reklamách prihovárajú: „Nakúpte darčeky pre vašich milovaných už teraz a ušetríte VIAC NEŽ POLOVICU! Ne nechávajte si kúpu darčiekov na poslednú chvíľu, zásoby sa RÝCHLO VYPREDÁVAJÚ! Nakúpte u nás v ZĽAVE a dostanete k tomu kľúčenkú (alebo inú prepotrebnú zbytočnosť) ZADARMO! Pozor, AKCIA! Zľavy až do 70%!“ No nekúp to, keď je to v zľave. Nepotrebujem to síce tak súrne, ale 70%? Už nikdy v živote nebudem mať šancu kúpiť to za 70%!

Čo je to tá akcia? Umelé navýšenie cien od septembra, aby percento v zľave bolo čo najvyššie? Na to, aby sme poznali skutočnú cenu tovaru, museli by sme ho sledovať už mesiace vopred, a povedzme si rovno, kto má na to čas? Obchodníci to veľmi dobre vedia a tak niekoľkými jednoduchými marketingovými ťahmi dosta-

nú zákazníka presne tam, kde chcú – nalákajú ho na kúpu niečoho, čo by si inak nekúpil, za cenu, ktorá sa nelíši od bežnej. A čo je najsmutnejšie, zneužijú na to Vianoce a našu túžbu niekoho obdarovať. **Čaro darovania sa úplne pokrivilo.**

Aj tento rok sme iste všetci zachytili Black Friday a jeho neodolateľné ponuky. No mohli sme zaregistrovať aj iné podujatie. Dňa 24. novembra, súbežne s Čiernym piatom, sa konala v mnohých mestách na Slovensku, ako aj v Spišskej Novej Vsi v Klube mladých, akcia s názvom Zóna bez peňazí. Šlo o dobročinnú akciu, na ktorú mohli ľudia priniesť veci, čo už nepotrebujú, ale zároveň vedľa poslúžiť niekomu druhému. Veci tým pádom dostali nový život a ľudia podporili medzi sebou recykláciu. Cieľom tejto akcie bolo urobiť krajšie Vianoce prevažne tým, ktorí si ich nemôžu z finančného hľadiska dovoliť.

A aké sú pravidlá Zóny bez peňazí? Na Zónu bez peňazí

môžete veci priniesť, odniesť alebo vymeniť. Nie je žiadnym pravidlom, že koľko vecí prinesiete, toľko si odnesiete a naopak. Ak sa vám čokoľvek pozdáva, čo by vám mohlo poslúžiť, jednoducho si to vezmete. Priniesť môžete oblečenie, topánky, knihy, domáce potreby, ale i hračky, CD/DVD či športové príslušenstvo. **Ideou Zóny bez peňazí je, aby ľudia nenakupovali stále nové veci, ale vymieňali medzi sebou už existujúce a recyklovali.** Takto vzniká priestor pre funkčné a stále použiteľné veci, ktoré si nájdú nových majiteľov. Znamená to, že sem nepatria veci špinavé, nekompletné či inak pokazené alebo poškodené.

Sama som sa tejto akcie zúčastnila, a tak môžem vyzdvihnúť jej kladý. Keď som náš domov odľahčila o dve škatule oblečenia, hračiek a kníh, veľmi ma potešilo, ako rýchlo si moje veci našli nových majiteľov. Niektoré nestihli organizátori ani roztriediť a už ich nebolo. Okrem toho, že som zažila radosť z darovania, zažila

som aj tú z obdarovania. Videla som, ako si malé deti k sebe túlili – pre ne nové hračky. Tiež som si domov odniesla pár pekných vecí, dokonca aj knižku pre deti, o ktorej som už od svojho detstva nepočula. Na podujatí sa premlelo veľké množstvo ľudí. Niektorí prišli len darovať, iní si prišli zase len naplniť tašky, niektorí zvládli oboje. V každom prípade na oboch stranách bolo cítiť radosť.

Pýtala som sa organizátorov, čo sa stane s vecami, ktoré po akcii ostanú a nikto si ich nevezme. Ani tie však neskončia na smetisku. Organizátori ich roztriedia do kategórií a ďalej posúvajú – časť pre ľudí bez domova, časť na charitu pre matky s deťmi, a následne kontaktujú aj ďalšie podobné organizácie.

Ak prestaneme riešiť peňažnú hodnotu vecí a začneme si pomáhať tak, že jeden druhému urobíme láskavosť, časom môžeme uspokojiť väčšinu svojich potrieb prostredníctvom vzájomnej pomoci a zároveň podporiť recyklovanie vecí, ktoré môžu ešte niekoľko rokov pokojne slúžiť. Myšlienka Zóny bez peňazí sa mi páči omnoho viac, ako myšlienka Čierneho piatku. A akeji akcii budúci rok podľahnete vy?

*Veronika Šebestová,
Lieskovany*

Foto: Peter Lazor

... A STAL SA ČLOVEKOM...

Pozoroval si niekedy bábätko? Bezbranné stvorenie, ktoré chytí tvoj prst, pozrie sa na teba, a buď sa riadne rozplače, alebo spokojne zaspí. Úplne ti dôveruje. A čo potom, keď už má rok či dva? Učí sa prvé slová, začína chodiť a prekvapuje ťa svojimi spontánnymi kúskami, ktorými púta pozornosť.

Posuňme sa však ďalej. Mladý človek, ktorý hľadá svoje miesto v živote, možno nerozumie úplne svojim rodičom, chce byť samostatný a snaží sa zvládať svoje „citové chvíľky“. Možno je presne taký ako ty.

Ponúkam ti aj iný obraz: predstav si tehotnú mamičku, ktorá nemá kde prespať, lebo všetky hotely sú už obsadené. Jej chudobný, no napriek tomu milujúci manžel jej nájde posledné miesto, kde fúka najmenej. Narodí sa dieťa. Plače. Možno by jeho plač zobudil susedov v najbližšom dome, no žiadni tu nie sú. Postará sa o neho mladá tínedžerka a robotník s mozoľnatými rukami.

Učí sa chodiť, hovoriť i piť z pohára. Rád sa hrá so všetkým, čo vydáva nejaký zvuk. Neskôr ho jeho otec zaučá do remesla. Pravdepodobne má kopiec kamarátov, s ktorými

sa hráva naháňačky. Keď dospieva, tak má v srdci podobné pocity, aké majú mladí ľudia. Neskôr odchádza zo svojej tesárskej dielne, mama mu možno dá bozk na líce, snáď mu i uhladá vlasy, ktoré si on ihneď postratí. Ale vie, že musí odísť. Prechádza pomedzi zástupy a nebyť jeho zvláštnych rečí, nikto by si nevšimol, že je Boh.

Uvažoval si niekedy o Ježišovi ako o priateľovi, ktorého najlepšou vlastnosťou je, že je úplne normálny? Max Lucado vo svojej knihe Boh sa priblížil píše: „Ježiš mohol pokojne byť Joe. Keby Ježiš prišiel dnes, azda by sa volal John, Bob alebo Jim. Keby tu bol dnes, určite by sa od nás nevzdával vo vznešeným menom Ctihodná Svätosť Anjelské Božstvo III. Nie, keď Boh vyberal meno pre svojho Syna, zvolil ľudské

meno (Mt 1, 21). Zvolil také typické meno, že sa dva či tri razy vyskytovalo v každej triede. (...) Bol to chlapík, ktorého by ste pozvali k sebe do obývačky a spolu by ste pozerali futbalový zápas. Šantil by s vašimi deťmi, zdriemol by si na vašej pohovke, pripravil steaky na vašom grile. Smial by sa na vašich vtipoch a pridal by zopár vlastných. A keď by ste prehovorili, počúval by vás, akoby na to mal celú večnosť.“

Krásna charakteristika človeka – Boha. Predstavoval si si ho niekedy i takto? Či na to je nám príliš vzdialený? Ak chceš, tak sa pokús počas týchto sviatkov nad naším Pánom pouvažovať ako nad človekom, ako nad normálnym chlapíkom. Nemusíš sa báť, dať mu svoje problémy, on ich pochopí, vie, aké to je – byť človekom.

Mária Reinerová ml.

Foto: Peter Lazor

ROZPRÁVKOVÉ ROZPRÁVANIE

Mávaš niekedy pocit, že si menejcenný? Mávaš pocit, že slúžiš Bohu menej, lebo nie si misionárom v chudobnej krajine, lebo si ešte nezaložil žiadnu charitu alebo preto, že nehráš v úspešnej hudobnej skupine a nementíš svet svojou hudbou? Bývaš niekedy znechutený zo svojich malých každodenných povinností?

Dobráčikovia, čas Vianoc je rozprávkový. Máme ho všetci radi. Rozprávky často pozeráme, ale tie čítané či rozprávané sú nám vzácnejšie. Môžeme si celý dej rozprávky predstavovať, pozeráť sa na ilustrácie, ktoré nám v mysli oživajú. Najcennejšie sú tie, ktoré nám čítajú rodičia alebo starí rodičia, keď im sedíme na kolenách. Občas dej prerušíme, na niečo sa opýtame, spolu sa pozhovárame. **Práve počas Vianoc môžeme zažiť atmosféru čítaných rozprávok.** Ten pocit sedenia v objatí blízkych, najmä večer pred spaním, kde spoločne zohrievame periny. Veru, ľahšie sa nám zaspáva.

I dej rozprávok je zaujímavý. Hlavných hrdinov zväčša postihne nejaké nešťastie, ťažkosti, ktoré musia prekonať. Niekedy sú naozaj preukrutné. S napätím čakáme na rozuzlenie, dúfame, že všetko dobre dopadne. Ale áno, koniec je zväčša šťastný.

Rozprávky vznikli rozprávaním. Rozprávaním príbehov, ktoré vznikli pozorovaním života. Ľudia si rozprávali zážitky, neskôr ich aj prikrášľovali, domýšľali si a začali ich zapisovať. Preto sú tak podobné nášmu životu.

Každý z nás má svoj životný príbeh. Nie je človek, ktorý v živote neprežije ťažkosti. Všetci

Foto: Pavol Zmuda

máme niekedy väčšie, niekedy menšie problémy, ktoré musíme prekonávať. Tiež s napätím čakáme na rozuzlenie a dúfame, že všetko dobre dopadne. Občas sa nám zdá, že nie. Je nám ťažko a cítime nespravodlivosť. Prečo mám zlú známku, veď som sa tak učil? Prečo kamarátky idú proti mne? Ohovárajú? Prečo sa rodičia hádajú? Prečo niekoho musíme stratiť?

A práve vtedy do našich životov prichádza nádej. Narodil sa Ježiško, ktorý nám v ťažkostiach chce pomáhať. Po narodení prežil neľahký život a veľmi trpel. Koniec napriek tomu nie je nešťastný. Práve naopak, veď vstal z mŕtvych a stále žije, osobne sa nás dotýka, obdarúva nás svojou láskou. Je tu pre nás, povzbudzuje nás a dáva nám nádej večného života, teda šťastného konca nášho príbehu.

Aj teraz zazvonil vianočný zvonec a nášmu rozprávkovému rozprávaniu je koniec.

Adriana Lazorová

ÚLOHA PRE VÁS

Vieme, že každá rozprávka má hlavného hrdinu, ale skúste uhádnuť a priradiť názov rozprávky podľa vedľajších postáv.

1. kováč, vlk, mama koza
2. mamička, vlk, stará mama
3. dve sestry, macocha, otec
4. ježibaba, otecko, mamička
5. babka, vnučka, pes, mačka, myš

- A. O Červenej Čiapočke
- B. O Popoluške
- C. O Jankovi a Marienke
- D. O repe
- E. O siedmych kozliatkach

ADVENTNÝ V NA HRADE

VEČER 2018

Aj tohto roku sme sa 8. decembra stretli na peknej akcii **Adventný večer v hrade** už po druhý krát. Všetkých potešila príjemná predvianočná atmosféra, ktorú dotváralo nielen slávnostné osvetlenie hradného nádvorja, ale i punč, trdelníky, koláčiky, domáci remeselníci a umelci, výrobky žiakov a učiteľov tunajšej základnej školy, rozprávka pre deti, ba i koledy a spišské višne v podaní žiakov základnej školy pod vedením pani Jarmily Bondírovej. Stretnutia s ľuďmi, priatia, predvianočnú romantiku umocňoval hlavný úmysel podujatia - pomoc ľuďom v núdzi. Organizátormi večera boli dobrovoľníci a sympatizanti skupiny Naše Markušovce, OZ Hrad Markušovce, ZŠ Markušovce.

Adriana Lazorová

KRÁĽOVNÁ A DIVOŽIENKA

Anselm Grün, Linda Jaroschová

Ženám je ťažké porozumieť – niekedy to nevládajú ani ony samotné. Raz sa cítia ako majestátne kráľovné, poznajú spravodlivé riešenia a múdre rady. Inokedy by sa rady nechali viesť mužskou logikou a nechať všetky boje na cudzích pleciach. Spája sa v nich totiž mnoho princípov, ktoré sa prejavujú v rozličných situáciách odlišne. Aké sú teda ženy v skutočnosti?

V knihe Kráľovná a divožienka, s podnázvom *Buď sama sebou*, sa autori snažia pomôcť ženám odhaliť skryté stránky ich osobnosti. Predstavujú štrnásť archetypov, ktoré spojili s postavami biblických žien. Medzi inými tu nájdete bojovníčku Juditu, divožienku Tamaru, kráľovnú Ester, matku Evu či prorokyňu Miriam. Každéj je venovaná jedna kapitola, ktorá je

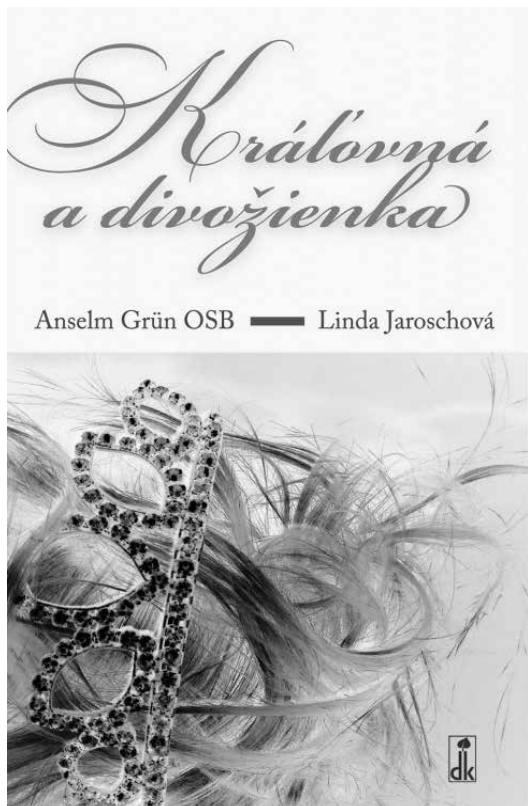
**Umožní lepšie pochopiť
spätosť žien s prírodou,
ich intuíciu a potrebu
láskyplných vzťahov.**

postavená na ich príbehu, ktorý poznáme z Biblie. Tam však autori iba začínajú – archetyp môže prameniť z historickej postavy, ale jeho hlavným znakom je možnosť aplikovať ho aj v súčasnosti. A tak sa v múdrej starene Anne môže nájsť dospievajúce dievča a pocity cudzinky Rút môže prežívať aj žena obklopená známymi a blízkymi ľuďmi.

Krátke kapitoly sú husto popretkávané výnimčnými myšlienkami. Ich stručnosť pôsobí ako tabletky múdrosti s rýchlym účinkom, ktorú si vezmete podľa potreby. Ženy totiž poznajú stovky nálad, od bláznivej veselosti až po pocit opustenosti a potrebu schovať sa pred svetom. Štrnásť archetypov umožňuje nájsť si v každom čase biblický vzor pre svoje správanie a konanie. Dôležitým momentom je záver kapitol, ktorý je venovaný vyjadreniu Lindy Jaroschovej. Na chvíľu opúšťa rolu spoluautorke knihy a z pozície ženy opisuje, ako nachádza archetyp konkrétnej biblickej ženy u seba samej.

Kniha skvelo posluží ako nástroj sebaopoznávania, ale siaha aj za hranice tohto cieľa. Umožní lepšie pochopiť spätosť žien s prírodou, ich intuíciu a potrebu láskyplných vzťahov, bez ktorých uschnú ako kvety vo váze bez vody. Pri jej čítaní nevidíte iba seba samú, ale svoje mamy, príbuzné, priateľky i ženy, pre ktoré ste doteraz nemali dostatok pochopenia. Siahnuť po nej môžu i muži, a to nielen preto, že im poskytujú vzácny náhľad do sveta žien. Autori sa nevyhýbajú konfrontácii mužského a ženského sveta, preto si v knihe medzi riadkami nájdú mnoho povzbudení, ako aj riešenie problémov, na ktoré v živote narážajú.

Zuzana Klučárová

RUŽENCOVÉ BRATSTVO – MARKUŠOVCE

V nedeľu 4. novembra sa uskutočnila voľba horliteľiek ruží, členov finančnej komisie a voľba horliteľa Ružencového bratstva. Novozvolené horliteľky: ruža č.1 Eva Mrovčáková; č. 2 Agnesa Hamráková; č. 3 Magdaléna Maršáleková; č. 4 Mária Grečková;

č. 5 Emília Klučárová; č. 6 Bernadeta Maliňáková; č. 7 Anastázia Sopková; č. 8 Mária Reinerová; č. 9 Marta Bušovská. Členky finančnej komisie: Emília Klučárová a Anastázia Sopková. Novozvolená horliteľka Ružencového bratstva: Bernadeta Maliňáková.

RUŽENCOVÉ BRATSTVO – TEPLIČKA

V nedeľu 11. novembra sa uskutočnila voľba horliteľiek ruží, členov finančnej komisie a horliteľa Ružencového bratstva. Novozvolené horliteľky: ruža č.1 Mária Sendrejová; č. 2 Darina Koňaková st.; č. 3 Helena

Holečková; č. 4 Helena Vilkovská; č. 5 Margita Tekáčová; č. 6 Mária Blašková. Členky finančnej komisie: Helena Holečková a Darina Koňaková ml. Novozvolená horliteľka Ružencového bratstva: Mária Blašková.

PROGRAM POŽEHNANIA DOMOV

Aj tento rok navštívime rodiny a budeme požehnávať domy cez Vianočné obdobie tam, kde si to budete priať. Prosíme, aby pred domom čakal otec, ako hlava rodiny, ak nie je doma, ktokoľvek iný z rodiny, alebo nechajte otvorenú bráničku.

26. 12. (streda) – Sv. Štefana Lieskovany od 14:00 hod. pôjdu dve skupiny od pani kostolníčky

29. 12. (sobota)

Markušovce od 08:00 hod.

1. skupina – Školská, Odorínska, Nepomuckého od kostola (pán kaplán)

2. skupina – Pod horou, Nepomuckého od mosta ku kostolu (pán farár)

3. skupina – Od kaplnky sv. Jána Nepomuckého smerom k mostu (diakon Matej)

30. 12. (nedeľa)

Markušovce od 14:00 hod.

1. skupina – Komenského od SNV, Bystrá, Michalská od fary smerom do SNV (pán farár)

2. skupina – SNP od SNV, Podhradová (pán kaplán)

3. skupina – Michalská od SNV,

Za Hornádom, Michalská (diakon Matej)

1. 1. (utorok)

Markušovce od 14:00 hod.

1. skupina – Krátka, Slovenská, Poľná (diakon Matej)

2. skupina – Nepomuckého od benzínky v smere do Rudnians, Banická (pán farár)

3. skupina – Brezová, Železničná, Nepomuckého od Rudnians (pán kaplán)

5. 1. (sobota)

Pod Teplička začiatok 08:00

(od pani Potočnej smerom hore)

Teplička od 10:00 hod.

1. skupina – od pána Vašáka ku pánu Marcinčákovi, potom od kultúrneho domu do Korytňa, potom od pána Lubomíra Holečka na Štehin a Štehiniek smerom ku Rívni a potom na vyšný koniec a dole hlavnou ulicou (pán farár)

2. skupina – od Kapličky na obraze cez Zaploty smerom k cintorínu a uličky ku obchodu, ku škole a ku kostolu a potom na vyšný koniec a dole hlavnou ulicou (pán kaplán)

VYDÁVA

Rímskokatolícka Cirkev, farnosť Markušovce

Zodpovedná redaktorka:

Mgr. Monika Hodnická

Redaktori:

Mgr. Adriana Lazorová

Peter Lazor

Mária Koňaková

Jozef Sendrej

Mgr. Barbora Klučárová

Mgr. Zuzana Klučárová

Ing. Renáta Regecová

Sadzba

a grafická úprava:

Dana Košková

Technické

spracovanie:

Tlačiareň Kežmarok

Jazyková úprava:

Mgr. Barbora Klučárová

Odborný konzultant:

Mgr. Ondrej Švančara

Imprimatur:

prof. ThDr. František

Tondra, spišský diecézny biskup

BÚ 16. 2. 1999,

č. prot. 113/99.

Registrované OÚ,

odbor školstva a kultúry

v Spišskej Novej Vsi,

reg. č. 2/99.

Náklad 1000 kusov.

Adresa redakcie:

Rímskokatolícka Cirkev,

farnosť Markušovce,

Michalská 52,

053 21 Markušovce

Kontakty:

www.farnostmarkusovce.sk

 www.facebook.com/Pokojadobromarkusovce

Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky.

Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

NEPREDAJNÉ.

Časopis vyšiel

aj s podporou

Obce Teplička.

**DÁTUMY 1. SVÄTÉHO PRIJÍMANIA
V NAŠEJ FARNOSTI V ROKU 2019:**

Lieskovany – 19. mája • Teplička – 26. mája • Markušovce – 2. júna

"PŘIŠLI SME K VÁM
S KOLEDAMI,
ZELENÝMI VETVIČKAMI.
ZĎALEKA IDEME,
DOBRÚ ZVEŠŤ NESIEME."

*Adventný veniec pred kostolom na Tepličke.
Foto: Jozef Sendrej*